

РЕШЕНИЕ

№ 691

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Николай Метанов
Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Иван Иванов Въззивно търговско дело № 20241001000466 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 259 и сл. от ГПК.

С решение № 330 от 1.03.2024 г. по т.д. № 2268/ 2023 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 20 състав „ДЗИ-Общо застраховане” ЕАД - гр. София е осъдено да заплати на „Евролинк“ е.К - Ш. Х., Ф Р Германия на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ сумата 35 511.72 лева, представляваща застрахователно обезщетение за вредите, причинени от настъпило на 27.06.2021 г. пътно транспортно произшествие- покрит риск по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена с полица № BG/06/120003084563, ведно със законната лихва от 1.03.2023 г.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от „ДЗИ-Общо застраховане” ЕАД - гр. София, в която се твърди, че е неправилно поради нарушение на материалния закон и противоречие със събраните и проверени по делото доказателства.

Мотивите на съда относно достоверността на настъпилото застрахователно събитие били основани на изцяло грешни обстоятелства относно датата и мястото на настъпване на пътно транспортното произшествие. Издаването на двустранен констативен протокол за ПТП

следвало строга процедура и допуснатите пропуски не можело да се отстраняват със

свидетелски показания. Отговорността на застрахователя не следвало да се ангажира и предвид обстоятелството, че автомобилът е бил увреден при участие в рали, като била приложима разпоредбата на чл. 494, т. 4 от КЗ.

Молбата към съда е да отмени решението и да постанови друго решение, с което да отхвърли изцяло предявените иски.

Ответникът по въззивната жалба „Евролинк“ е.К - Ш. Х., Ф Р *****чрез пълномощника адвокат Й. А., в писмения отговор я оспорва като неоснователна.

Правилно съдът приел за установено, че пътно транспортното произшествие е настъпило на посочената от свидетелите дата 27.06.2021г., а не на тази, посочена в двустранния констативен протокол, като кредитирал изцяло показанията им поради безпротиворечивия им характер. Допустимо било съдържанието на протокола да бъде опровергано със свидетелските показания, тъй като забраната в чл.164, ал.1, т.6 от ГПК се отнасяла за симулативност на удостоверителното изявление, а не за допусната техническа грешка, както било в настоящия случай. Ответникът не доказал наличието на предвиденото в чл.494, т.4 от КЗ основание за изключване на отговорността му, нито съпричиняване от страна на увредения за настъпването на застрахователното събитие.

Молбата към съда е решението да бъде потвърдено.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав съобрази следното.

В исковата молба ищецът „Евролинк“ е.К - Ш. Х., Ф Р Германия твърдял, че е собственик на лек автомобил „Макларън“ с рег. № *. На 27.06.2021 г. в гр. София спрелият поради задръстване автомобил, управляван от Д. Д. бил блъснат от движещия се зад него лек автомобил „БМВ“ с рег. № *, чийто водач Д. Н. имал валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена с ответника „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД- гр. София. На следващия ден водачите на двата автомобила подписали в офиса на застрахователния брокер на ищеца „Евролинк мениджмънт“ ООД двустранен констативен протокол за ПТП. Застрахователят по валидно сключената с полица № 1022110001325 от 7.04.2021 г. застраховка „Каско“ „Асет иншурънс груп“ АД съставил опис на увредените части и детайли, но отказал да плати застрахователно обезщетение. В уведомление с изх. № 0-92-11993/ 9.09.2022 г. ответникът също отказал да плати застрахователно обезщетение.

При така изложените факти и обстоятелства молбата към съда била да постанови решение, с което да осъди ответника му заплати на основание

чл. 432, ал. 1 от КЗ сумата 100 лева, представляваща част от пълния размер на исковата претенция от 40 000 лева - застрахователно обезщетение за имуществени вреди, причинени в

резултат на настъпилото на 27.06.2021 г. в гр. София застрахователно събитие, изразяващи се в увреждане на следните части и детайли на лек автомобил марка „McLaren GT“ с рег. № ***** : облицовка задна броня -горна и средна част, спойлер задна броня, лайсна задна броня-среда, решетка задна броня средна, шумозаглушител заден ляв, фолио облицовка задна броня, спойлер задна броня голям ПВЦ, стойка (основа) на регистрационния номер, решетка средна - мрежа, решетка лява и дясна - мрежа, ел. инсталация парктроник, основа задна броня централна ПВЦ, решетка над задна броня ПВЦ, лайсна задна броня - 3 броя метал, декоративна кора задна дясна, накрайници ляв и десен заден шумозаглушител, стойки накрайници гърне ляво и дясно, основа задна броня - алуминий, държач топлинен щит ляв и десен, стойки ляв и десен спойлер долен, тампони гърне ляво и дясно, стойка вакуум помпа, вакуум помпа, жило заден капак, топлинен щит горна и долна част и заден ляв и десен шумозаглушител, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Ответникът „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД- гр. София в писмения отговор оспорил иска като неоснователен, изтъквайки, че отказа за изплащане на застрахователно обезщетение бил постановен поради заявяването при завеждането на щетата на неверни обстоятелства. В исковата молба се твърдяло, че произшествието е настъпило на 27.06.2021г., а в двустранния констативен протокол за ПТП било посочено, че произшествието е настъпило на 28.06.2021 г. Оспорил и наличието на причинно-следствена връзка между събитието и уврежданията по лекия автомобил, които не отговаряли на конкретния механизъм и били получени по начин, различен от описания от ищеца. Претенцията била завишена с оглед на действителната стойност на щетите по автомобила.

Уврежданията били причинени при участие в рали „Премиум рали София - Св. Влас“- в хипотезата на чл. 494, т.4 от КЗ, а собственика на автомобила бил обезщетен за вредите от „Асет Иншурънс“ АД по застраховката „Каско“. Вредоносния резултат бил съпричинен от водача на автомобила Д. И. Д., който спрял рязко като нарушил чл. 24, ал.1 и 2 от ЗДвП и допринесъл за настъпването на ПТП.

Молбата към съда била да отхвърли иска като неоснователен.

С определение № 26 009 от 9.11.2023 г. на основание чл. 214 от ГПК било допуснато увеличение на частичния иск до размер на сумата 26 000 лева, а в съдебното заседание на 9.02.2024 г. е допуснато увеличение на частичния иск до размер на сумата 35 511.72 лева.

Установената от доказателствата фактическа обстановка на спора е следната.

В двустранен констативен протокол за ПТП, съставен на бланка на „Асет Иншурънс“ АД на 28.06.2021г. в 11:00 часа в гр. София, са отразени следните факти и обстоятелства : 1.

Относно превозно средство А- „БМВ“ с рег. № ***** : собственик Д. С. Н.; застраховател ДЗИ - полица BG/ 06/ 120003084563, валидна до м. ноември 2021 г.; водач Д. С. Н. ; видими щети - предна броня, бъбреци, капак ; 2. Относно превозно средство Б - „McLaren GT“ с рег. № ***** : собственик „Евролинк“ е.К - Германия; застраховател HDI - полица D/ 5096/

70118409, валидна до м. април 2022 г.; водач Д. Д. ; видими щети - броня, решетка, ауспуси. В графата „забележка“ Д. Н. посочил „виновен съм, не съм употребил алкохол“, а Д. Д. отбелязал „невинен, не съм употребил алкохол“.

В протокол № 3821 от 5.07.2023 г. по ч.гр.д. № 7633/ 2023 г. на Районен съд - Варна, 31 състав са удостоверени съдопроизводствените действия, извършени по съдебна поръчка, поискана по реда на чл. 25 от ГПК по гр.д. № 11 136/2023 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 33 състав - разпит на Д. С. Н..

Свидетелят обяснил, че на 27.06.2021 г. - неделя, участвал в „Премиум рали Св. Влас“, което по - скоро било събитие, а не рали. След приключването му участниците се събрали на сборната точка - бензиностанция на „Петрол“, малко преди влизане в София, откъдето съпроводени от полицейски ескорт, движейки се в две колони след него, се насочили към храм - паметника за изложение на колите. Свидетелят управлявал автомобил „БМВ“ непосредствено зад автомобил „Макларън“. Пред последния две от поршетата „набили“ спирачки, макларанът също спрял рязко, а той нямал време да спре поради малката дистанция. Скоростта била 40 - 50 км/ час, не повече, времето било сухо, нямало мокри участъци. По Макларъна цялата задница била увредена, и по неговия автомобил имало доста щети - минавали около 15 - 16 000 лева. След удара двамата водачи отбили в най - дясната лента, не бил съставен протокол за ПТП от „Пътна полиция“, на един от полицейските служители, който ги попитал дали имат нужда от съдействие, обяснили, че ще уредят нещата помежду си. Водачът на „Макларън“-а позвънил на своя застрахователен брокер и се разбрали понеже вече било късно вечерта в неделя, да отидат на другия ден в неговия офис. В понеделник двамата отишли в офиса, оставили документите и служител на застрахователния брокер попълнил всички данни в двустранния протокол освен частта, в която пишело кой е виновен, която попълнили те двамата. Не прочели какво пише в протокола, само го подписали. Впоследствие, когато завел щетата при неговия застраховател по каското в гр. Варна разбрал, че в

- 5 -

протокола датата, мястото и часа на събитието били сбъркани от този, който съставил протокола.

В съдебното заседание на 28.09.2023 г. е проведен разпит на Д. И. Д.. Свидетелят обяснил, че на 27.06.2021 г., неделя, около 18 часа управлявал автомобил „Макларън Джи Ти“ и се прибирал от Пловдив след участие в събитие което не било стандартно рали, а по - скоро с рекламна цел. Участниците се движели в три колони със скорост не повече от 40 - 50 км/час, придружавани от полицейски ескорт. На влизане в София, в самото начало на бул. „Цариградско шосе“, движението внезапно започнало да спира много бързо и той бил блъснат отзад от участник, който не успял да спре. Двамата водачи спрели вдясно и казали на полицаи от ескорта, че ще се оправят сами и се обадили на застрахователния брокер,

който казал да отидат в понеделник за да направят констативен протокол. Отишли в офис на застрахователния брокер на „Симеоновско шосе“, откъдето той бил взел колата. Дали документите на служител на име П., който попълнил датата, часа и съдържанието на протокола и ги извикал заедно с М. - другия водач, да се подпишат. Не погледнал съдържанието на протокола - какво точно било написано от представителя на застрахователя. Почеркът „невинен съм, не съм употребил алкохол“ бил негов.

В съдебното заседание на 9.11.2023 г. е прието заключението на автотехническа експертиза, изготвено от вещото лице Й. Й., според което механизма на пътнотранспортното произшествие е следния : На 27.06.2021 г. около 18:00 часа, лек автомобил „БМВ М4“, с рег. № ***** се движи по бул. „Цариградско шосе“ с посока от гр. Пловдив към център на гр. София и в района на сградата на „ТМ Ауто“ - официален представител за „Тойота“, поради неспазване на безопасна дистанция, водачът реализира ПТП със спрелия пред него, лек автомобил „Макларън Джи Ти“, с рег. № *****. Експертът посочва, че всички увреждания по лекия автомобил „Макларън Джи Ти“, с рег. № ***** , отразени в описа на застрахователя, се намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие, като стойността за възстановяване на щетите на автомобила, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 35 511.72 лева.

В изпълнение на правомощията си по чл. 269 от ГПК настоящият състав на въззивната инстанция преценява жалбата като процесуално допустима - подадена е в установения в закона срок от кредитор на обявена в несъстоятелност търговска банка, който има интерес и право на

обжалване на валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на въззивен контрол.

След обсъждането на установените от доказателствата факти и доводите на страните, намира релевираните във въззивната жалба конкретни оплаквания за неправилност на решението за неоснователни, като споделя съображенията, изложени в мотивите на обжалвания акт, към които препраща на основание чл. 272 от ГПК, а в допълнение счита за необходимо да посочи и следното.

Исковата претенция е с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, съгласно който увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл. 380.

Оспорената активна легитимация на ищеца е основана на липсата на доказателства, установяващи правото му на собственост върху увредения автомобил, с оглед неспазването на изискването в разпоредбата на чл. 185 от ГПК за представяне на заверен от страната точен превод на български език на приложения към исковата молба талон за регистрация, част I.

Липсата на превод на документа несъмнено е процесуален пропуск, който е пречка за приобщаването му към доказателствената съвкупност и обсъждането му. В случая същественото е друго - в представената от ищеца застрахователна полица № 1022110001325/ 7.04.2021 г., издадена от „Асет иншурънс“ АД, „Евролинк“ е.К - Германия е посочено като собственик на автомобила и този документ не е бил оспорен от ответника. Нещо повече - в т. 5 от отговора на исковата молба самият той твърдял, че „*собственикът на л.а. „Макларън GT“*“, с рег.№ ***** е обезщетен за вредите си от..., „Асет иншурънс“ АД, където е завел претенция по застраховка Каско за вредите по автомобила си“. Това твърдение не може да бъде възприемано иначе, освен като ясно и недвусмислено признание на релевантния за спора факт, което влиза в пълно противоречие със заявеното в жалбата оспорване и напълно разколебава защитната теза на ответника, поради което при липсата на други доказателства, които да установяват обратното, възражението следва да бъде преценявано като несъстоятелно, от което произтича извода, че ищецът е „увредено лице“ по смисъла на чл. 432, ал. 1, вр. с чл. 478, ал. 2 от КЗ.

Възражението на въззивника срещу „достоверността на настъпилото застрахователно събитие“ е основано на различията в данните относно деня и мястото на застрахователното събитие, отразени в двустранния констативен протокол за ПТП и информацията, съдържаща се в показанията на участниците в пътнотранспортното произшествие. Акцентът е поставен на това, че „издаването на ДКПТП следва строга процедура и не следва да се приема, че със свидетелски показания могат да се отстраняват допуснати пропуски при издаването на същия“.

- 7 -

Съставянето на такъв протокол е регламентирано в разпоредбата на чл. 123, ал.1, т. 31 б. „б“ от ЗДвП за случаите, в които между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, и обратно на твърденията на въззивника в закона не е предвидена каквато и да било *строга процедура* освен попълване на данните на участниците, след като те преместят превозните средства, така че да не възпрепятстват движението.

Протоколът е посочен в чл. 2, ал. 1, т.3 от издадената на основание чл. 125а, ал. 2 от Закона за движението по пътищата и във връзка с чл. 487, ал. 4 и чл. 574, ал. 3, т. 3 и ал. 5 от Кодекса за застраховането Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информизиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд (обн., ДВ, бр. 8 от 30.01.2009 г., в сила от 30.01.2009г.), като един от документите, които се съставят за настъпило пътнотранспортно произшествие в случаите, когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, освен ако има

съмнение, че участник в произшествието е под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не притежава необходимите права за управление на моторно превозно средство (чл.5, ал.1).

Установеното в чл. 478, ал. 4 от КЗ задължение на застрахователя да предостави при сключване на застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ бланка от двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие в два екземпляра по образец, утвърден с наредбата, както и отпадането след изменението на Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. в „Държавен вестник“, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017г., на задължението на участниците съвместно да уведомят службата за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, насочват към извода, че единствената цел на съставянето на констативен протокол е същият да послужи пред застрахователя по задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ като доказателство за настъпило застрахователно събитие, което е основание за изпълнение на задълженията му по чл. 496 и чл. 499 от КЗ.

В обобщение на казаното до тук следва извода, че констативния протокол има доказателствената сила, която му отрежда чл. 180 от ГПК и тъй като не носи подписа на ответника, който го оспорва, тежестта за

доказване на истинността му пада върху ищеца, който го е представил - чл. 193, ал. 3 от ГПК. Въпросният частен документ не изхожда и от ищеца, поради което за опровергаване на съдържанието му не действа забраната в чл. 164, ал.1, т. 6 от ГПК, а са допустими и всякакви доказателствени средства, като се имат предвид обстоятелствата по делото.

В показанията на участниците в произшествието няма противоречия, че то се е случило на 27.06.2021 г., неделя, около 18 часа в гр. София на бул. „Цариградско шосе“, след приключването на организираното с рекламна цел автомобилно рали „София - Свети Влас“. Както беше посочено по - горе, с оглед предназначението му да служи единствено за уреждането на отношенията между страните по застрахователния договор, изготвянето на протокола не е свързано със съблюдаването на нормативно установена процедура, което означава, че е без значение дали данните в него са били попълнени веднага и лично от участниците в произшествието. Това е така, защото единствения източник на сведенията относно значимите за застрахователното правоотношение факти, са тъкмо изявленията на участниците, които съставляват съдържанието на протокола.

В настоящия случай в показанията на свидетелите няма разногласие и в това, че следвайки указанията в горния ляв ъгъл на бланката на застрахователя, водачът на увредения автомобил е уведомил на посочения там телефон застрахователния брокер, чрез който ищецът сключил застраховката Каско на увредения автомобил, за настъпилото ПТП и в съответствие с неговите указания на следващия първи работен ден от седмицата се явил

заедно с другия участник „в офиса на Симеоновско шосе, откъдето бях взел колата“.

Свидетелите са единодушни също, че са се доверили изцяло на знанията и добросъвестността на служителя („едно момче, мисля че се казва Пепи, което ги попълни“) и са подписали протокола без да го прочетат, като саморъчно са изписали само текста в поле 14.

При преценката на свидетелските показания в общата доказателствена съвкупност настоящият състав не намира основания да бъде поставена под съмнение тяхната достоверност - възприятията им са лични и непосредствени - от мястото на събитието, освен това няма никакви данни на волята им да кажат истината да противостоят насрещни стимули (възможен интерес от определен изход от делото). Затова с оглед конкретните обстоятелства по делото и при пълното съвпадение на данните, изписани в полета 4 - 12 на протокола, с показанията на свидетелите, най - логичното е да се приеме, че посочването на датата 28.06.2021 г., часа - 11:00 и мястото в скицата на пътната обстановка в поле 13 - „Симеоновско шосе“, се дължи единствено и само на механичното им изписване от попълнилия протокола служител на застрахователния брокер

- 9 -

на действителните дата, час и място на съставяне на документа.

Констатацията относно установените от свидетелските показания ден, място и механизъм на пътнотранспортното произшествие не се опровергава от другите доказателства по делото, включително и от ангажираните от ответника във връзка с възражението, че вредите са били причинени в хипотезата на чл. 494, т. 4 от КЗ, поради което той не носи отговорност за обезщетяването им.

Въведеното в спора възражение за изключен риск вменява в тежест на застрахователя доказването на фактите и обстоятелствата, които изпълват съдържанието на правната норма, на която се позовава - в случая, че вредите са били причинени при използването на моторно превозно средство за участие в състезание, при което спазването на правилата за движение по пътищата не е задължително за участниците в състезанието.

Застрахователят не оспорва участието на увредения лек автомобил на автомобилното рали „София - Свети Влас“, а този факт се установява и от заключението на приетата в съдебното заседание на 28.09.2023 г. видеотехническа експертиза, изготвено от вещото лице Ц. П., след разчитането на предоставения от ответника компакт диск CD - R, марка Verbatim. Дискът съдържал един файл „Premium Rally Sofia - St. Vlas.mp4“ с размер 448.482 KB, записан на 29.03.2023 г. в 03:23 часа според таймера на компютъра, с продължителност 26:46 минути и във видеозаписа, в интервала от 25:06 до 25:54 се съдържали изображения на автомобил „Макларън GT“, с рег. № *****.

Недоказано е твърдението на въззивника, че „видно от подадената справка от АПИ увредил л.а. „Макларън GT“, с рег. № ***** не е засичан от камерите на ТОЛ системата“. По

заявеното от него искане да бъде предоставена справка за движението на два броя ППС за период от 20.06.2021 г. до 29.06.2021 г. в писмото на директора на „Национално ТОЛ управление“ при „Агенция „Пътна инфраструктура“ с изх. № 53-00-4843/ 27.06.2023 г. (т.І, л.124) е посочено, че „след извършена проверка в Електронната система за събиране на пътни такси, Ви представям таблица с преминаванията, записани на диск...за начина на използване на данните от таблицата е качено упътване, като посоченото време е по UTC стандарт“.

В съдебното заседание на 13.07.2023 г. пълномощникът на ответника заявил, че е прегледал диска и установил, че „процесният автомобил Макларън не е засечен от камерите на АПИ, а другият автомобил БМВ е засечен“, като от екселската таблица можело да се установи маршрутът на

автомобила. С оглед това изявление съдът указал на вещото лице при изготвянето на експертизата да вземе предвид компакт диска, приложен към писмото на АПИ. В заключението на експертизата не се съдържат констатации във връзка с това указание, като не се и споменава въпросния диск да е бил предмет на изследване. При изслушването на експерта в съдебното заседание на 28.09.2023 г. пълномощникът на ответника не изтъкнал, че този въпрос изобщо не е бил коментиран, нито поискал на експерта да бъде поставена задачата да разчете информацията, съдържаща се в този диск и не оспорил заключението по съображения за непълнота и/ или необоснованост, като по този начин сам осуетил възможността да докаже твърдения факт.

Установяването единствено на факта, че увредения автомобил е участвал в автомобилното рали не е достатъчно за да се приемат за доказани както оспорването в отговора на исковата молба на твърдението на ищеца за „наличието на виновно поведение от страна на водача на л.а. „БМВ М4“, с рег. № *****, така и твърдението, че л.а. „БМВ М4“, с рег. № *****, с водач Д. С. Н. е увредил л.а. „Макларън GT“, с рег.№ ***** при участие в рали, а именно „Премиум рали „София - Свети Влас“.

Свидетелските показания, които съдът кредитира изцяло, категорично ги опровергават, установявайки че произшествието е настъпило след приключването на ралито, при придвижването на участниците в него към площад „Свети Александър Невски“ в гр. София, където е трябвало да стане официалното закриване на събитието. Колоната от автомобили на участниците е била съпроводжана от полицейски ескорт, като скоростта на движение е била приблизително 40 - 50 км/ час, т.е. при спазване на правилата за движение по пътищата (чл.21, ал. 1 от ЗДВП).

Изложените съждения водят до заключението, че развитите в жалбата оплаквания са неоснователни и поради съвпадането на крайните изводи на настоящия състав на въззивната инстанция с тези на първостепенния съд решението следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника по жалбата се дължат разноските, направени във въззивното производство. Съгласно договора за правна защита и съдействие от 19.09.2024 г. те се съизмерват със сумата 4 180 лева - за адвокатско възнаграждение. Заявеното от насрещната страна възражение за прекомерност следва да бъде преценявано като основателно, тъй като посочения размер не съответства на фактическата и правна сложност на спора, както и на положения адвокатски труд в настоящата инстанция, изразяващ се единствено в изготвянето на отговор на въззивната жалба и следва да бъде намален до минималния размер,

- 11 -

определен по чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който е 3 450 лева.

По изложените съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 330 от 1.03.2024 г. по т.д. № 2268/ 2023 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 20 състав.

ОСЪЖДА „ДЗИ - Общо застраховане” ЕАД - гр. София, бул. „Витоша“ № 89 Б, ЕИК 121718407 да заплати на „Евролинк“ е.К. - гр. Ш. Х., Ф Р *****ул. „Гайлдорферщрасе“ № 4, ЕИК DE210201519q със съдебен адрес : гр.Варна,бул. „Неофит Бозвели“ № 5, ет. 2, офис 1, адвокат Й. А. на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата 3 450 (три хиляди четиристотин и петдесет) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение, направени във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването на преписи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____